

»Upptäcken I icke något besynnerligt i trädslagen?»

»Nej,» sade Basil. »Jag tror att jag har sett dem alla förut. Här ser jag mulbärsträdet och svarta valnöten, chिकासawplommon och pawpaws, osageorangen och hvita valnöten, pekans och sockerärträdet. Jag ser inga flera, utom vinrankan och dessa stora magnolier. Jag har sett alla dessa träd förut.»

»Ja,» återtog Lucien, »men har du någonsin sett dem alla växa på samma ställe, som här?»

»Ah! det var en annan sak, det tror jag icke.»

»Det är just af denna orsak,» fortfor Lucien, som jag drager den slutsats, att detta ställe en gång varit bebodt af indianer.»

»Men, broder Lucien,» afbröt François, »jag har aldrig hört att indianerna i dessa trakter hade sådana kolonier, som denna måste hafva varit. Denna låga skog sträcker sig utmed floden flera mil. De måste hafva haft en ansenlig del att odla.»

»Jag tror,» återtog Lucien, »att de indianer, som för närvarande bebo dessa trakter, icke planterat dessa träd. Det liknar mera en koloni från den gamla stammen Natchez' tid.»

»Natchez! Det är ju namnet på en stad vid Mississipi; jag trodde icke att det fanns indianer af samma namn.»

»Det finnes det icke heller nu, men en gång fanns det en ganska mäktig stam med detta namn, hvilken innehade hela Louisianas område. Det påstås att de, så väl som mexikanerna och peruanerna, hade gjort stora framsteg i civilisation och kände till huru kläder skulle väfvas och jorden brukas. Stammen är nu utdöd.»

»Huru kommer det sig?»

»Det vet ingen. Några af de gamla spanska författarne säga att de blefvo utrotade af indianerna